

[Forsvarsministeren.]

Lande. Derfor har jeg Lov til at sige, at jeg ikke forstaaer Meningen med de Spørgsmaal, der er stillet til mig; vi har ikke stukket noget under Stolen, vi har aabent og klart begrundet det Standpunkt, vi indtager.

Jeg maa derfor ogsaa have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at jeg heller ikke tror, dette Standpunkt er nogen Nyhed for ham, jeg tror snarere, at naar han spurgte i Gaar, var det, fordi han paa ny faldt for den Fristelse, han saa tit er faldet for — maaske i Kraft af særlige Anlæg hos ham — at give Rollen som den naive Mand her paa Folketingets Talerstol, den naive Mand, der mener det særligt fiffigt at stille saadan et Spørgsmaal op, i Haab om at der deri kan ligge en gavnlig politisk Spekulation over for Regeringen og mit Parti. Det maa det ærede Medlem gerne fortsætte med. Valgene i 1935 og 1936 har jo tydeligt vist, at det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, der bevæger sig ud ad denne Vej, ikke gør nogen Lykke ved at spille den Rolle, som det ærede Medlem forsøgte at spille her i Dag. Vælgerne har kendt vort Standpunkt ved de to Valg, jeg her har nævnt, og har givet os en stigende Tilslutning paa dette Grundlag.

Derfor er der heller ingen Grund til at overveje noget Spørgsmaal om Folkeafstemning angaaende de forelagte Lovforslag. Naar vi i sin Tid havde en saadan Bestemmelse i vort tidligere Forslag, var det, fordi det dengang drejede sig om en principiel Nyordning; det var et Tilbud til Oppositionen om at lade Vælgerne dømme om denne principielle Nyordning. Det er der ikke Tale om her. Og navnlig da Vælgerne har haft Lejlighed til at tage Standpunkt ud fra Kendskab til vor Opfattelse, er der aldeles ingen Grund til at overveje noget saadant.

Der har ganske naturligt været talt om de Opgaver, som den foreslaaede Ordning skulde løse. I den Henseende kan jeg ganske henholde mig til, hvad jeg sagde i min Forelæggelsestale; der er aldeles ingen Anledning til at gaa mere i Einzelheder. I den Henseende tror jeg ogsaa, det ærede Medlem Hr. Brorsen var enig med mig, idet han udtalte, at Opgaverne jo ikke kan angives eksakt; det gjorde det ærede Medlem Hr. Brorsen jo heller ikke. Det ærede Medlem talte ganske vist om Sikring af Landets Suverænitet og Handlefrihed, men saa tilføjede det ærede Medlem: „i saa høj Grad som muligt“. Hvor høj denne Grad

skal være, tror jeg ikke, det ærede Medlem kan bestemme nærmere, og den Forsigtighed, som det ærede Medlem her udviste med Hensyn til at angive Opgavernes Art og Omfang, er der Grund til at paaskønne, navnlig efter den strenge Tone, han nu og da anlagde over for Regeringen og dens Partier.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft talte under sin Omtale af Opgaverne om Luftbaser. Det er klart, at det hører til vore Neutralitetsopgaver at søge at hindre, at fremmede Magter skaffer sig Luftbaser i vort Land, og det mener jeg ogsaa, at denne Ordning kan bruges til. Det er jo ingenlunde en saa let Opgave, som man synes at ville gøre det til, at skaffe sig Luftbaser i et Land. Det er ikke nok at sende nogle Flyvemaskiner over i Landet. Der skal meget andet til for at sikre en saadan Luftbasis, og derfor har, efter vor Mening, den Ordning, der her er opstillet, de nødvendige Midler til ogsaa paa dette Omraade at opfylde de Forpligtelser, som vi i givet Fald maatte have som neutral Stat.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft omtalte i sine politiske Betragtninger, at Socialdemokratiet havde skabt store Forventninger, der nu blev saa dybt skuffet ved de Forslag, der er forelagt her. Jeg er ganske enig i, hvad mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, har sagt. Udtalelser fra vort Partis Side har altid understreget, at selv om vi kunde tænke os en Modernisering af 1932-Ordningen, saa maatte man ikke derfor vente, at det socialdemokratiske Parti vilde gaa ind i en Oprustningspolitik. Det er stadig blevet understreget af mit Parti, og Regeringen har taget rent praktisk paa dette Spørgsmaal ud fra en rolig Bedømmelse af alle Vilkaar og Muligheder paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft trak to Linier op, som han saa for sig under sine politiske Betragtninger. Den ene Linie var Nedgangen gennem en længere Aarrække i de militære Ordningers Værdi, den anden Linie var Opgangen med Hensyn til, hvad Regeringspartierne ansaa for rimeligt og nødvendigt at have. Det ærede Medlem øjnede her en Mulighed for at komme til en Forstaaelse mellem i alt Fald de store Partier her i denne Sal og udtrykte Haabet herom, men jeg maa sige til det ærede Medlem, at for at han skal se et saadant Ønske gaa i Opfyldelse, er det ikke nok, at Det konservative Parti stiller sig paa sit Standpunkt betragende de Linier,